

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2000 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 99 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΔΡΑΧ.
Γραφεία: Χάψα 1 Τ.Κ. 54626 Τηλ. 530.756 - 538.495

20 ΗΜΕΡΟΝΥΣΣΙΘ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ι. ΠΟΛΕΜΗ 49
54248 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΤΙ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΑΡΑΓΕ ...

Πίκρα και αγανάκτηση προκάλεσε η τελευταία ενέργεια της προέδρου του παραρτήματος μας στην Ν. Τρίγλια να εκδώσει εφημερίδα, χωρίς απόφαση του Συλλόγου, πολύ δε περισσότερο χωρίς έγκριση της Γεν. Συνέλευσης.

Η αντιδεοντολογική, παράτυπη και παράνομη πράξη της ξεχείλισε το ποτήρι όλων των αντικαταστατικών ενεργειών της που βάζουν εναντίον της ενότητας και της αγάπης μεταξύ των Τριγλιανών, προκειμένου να πετύχει τον σκοπό της που δεν είναι ίσως άλλος από την διάσπαση του συλλόγου μας.

Γνώριζε πολύ καλά ότι η τελευταία εφημερίδα που βγάλαμε εξυπηρετούσε μια συμφωνημένη υποχρέωσή μας με τα ΕΛΤΑ προκειμένου να διατηρήσουμε την μείωση των ταχυδρομικών τελών που έχουμε. Ως εκ τούτου η εφημερίδα αυτή θα

έπρεπε να μην είναι πολυσέλιδη και να κοστίζει όσο το δυνατόν λιγότερο στο σύλλογο. Γι' αυτό η όποια ύλη υπήρχε στο παράρτημα θα έμπαινε στην κανονική εφημερίδα των Χριστουγέννων.

διασπαστική έκδοση παρασύροντας με αναλήθειες και τους άλλους συμβούλους *αγνοώντας τις συστάσεις και παραιτήσεις του Προέδρου και του Γεν. Γραμματέα του συλλόγου*

τους οδηγούν σε δικονομική διευθέτηση.

Ξεσήκωσε όπως αναμενόταν και την οργή των συμβούλων του παραρτήματος, *ορισμένοι εκ των οποίων υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους και άλλοι δεν συμμετέχουν εδώ και πολύ καιρό*, όταν διαπίστωσαν τους ψεύτικους ισχυρισμούς της και την μεγάλη ζημιά που έκανε στον σύλλογο και στους Τριγλιανούς.

Είναι ολοφάνερο πια πως δεν διστάζει προκειμένου να εξυπηρετήσει πιθανές προσωπικές της φιλοδοξίες, με ενέργειες της να καταστρέψει και να διαλύσει το παράρτημα Ν. Τρίγλιας και να αποκόψει τους εκεί Τριγλιανούς από τους συμπατριώτες μας όλης της Ελλάδας και όλου του κόσμου.

Η ασέβεια που έδειξε απέναντι στην ιστορία και τη μνήμη όλων αυτών που πρωτοστάτησαν πριν
Συνέχεια στην 10η σελίδα

Παρά του ότι λοιπόν γνώριζε όλα αυτά και αν ακόμη προσποιείται ότι δεν τα γνώριζε ήφειλε να τηλεφωνήσει και να ενημερωθεί, και τará του ότι μέχρι σήμερα δημοσιεύονται στην εφημερίδα όλα όσα από το παράρτημα αποστέλλονται προχώρησε στην

να αποφύγει κάτι τέτοιο που θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στην λειτουργία του συλλόγου.

Χρησιμοποίησε μάλιστα το λογότυπο (πρώτη σελίδα) της εφημερίδας μας, έδωσε νέο αριθμό έκδοσης και παραποίησε την ταυτότητα του εκδότη πράγματα που από μόνα

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΩΜΟΠΟΛΗ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ 1924-25

του αείμνηστου Νικολάου Μπόλκα

Ο επίτιμος πρόεδρος και ο πρωτεργάτης της ιδρύσεως του Συλλόγου μας, ο αείμνηστος Νικόλαος Μπόλκας πριν εικοσιπέντε χρόνια περιέγραψε στην εφημερίδα μας την περιπετειώδη εγκατάσταση των Τριγλιανών στον οικισμό Σουφλάρι και πώς μέσα από τις δυσκολίες και κακουχίες κατόρθωσαν να στηθούν και πάλι στα πόδια τους ιδρύοντας την νέα τους πατρίδα την όμορφη Νέα Τρίγλια.

Αυτήν την Νέα Τρίγλια που αποτελεί σήμερα την έδρα ενός από τους καλύτερους Δήμους της Χαλκιδικής και που οι άξιοι κάτοικοί της συνεχίζουν να δημιουργούν και να παράγουν στην γη που πρώτοι εκείνοι καλλιέργησαν προωθώντας έτσι ακόμη περισσότερο την ανάπτυξη και πρόοδο που εκείνοι αγαπούσαν.

Με την Μικρασιατική καταστροφή όλοι οι Έλληνες της Μικράς Ασίας, Πόντου και Θράκης, διωγμένοι και κυνηγημένοι από τους Τούρκους, ήρθαν στην μητέρα Ελλάδα και άρχισαν να δημιουργούν νέες πόλεις και χωριά.

Έτσι και εμείς αφήσαμε την αγαπημένη μας πατρίδα Τρίγλια, μια κωμόπολη πολλών αιώνων και καμάρι της Βιθυνίας και ξεκινήσαμε για μια νέα πατρίδα.

Κυνηγημένοι από την τρελή μανία των Τούρκων φθάσαμε άλλοι στη Ραιδεστό και άλλοι στην Τένεδο και όσοι είχαν χρήματα προχώρησαν

μακρύτερα μέχρι τον Πειραιά. Και έτσι το δράμα μας άρχισε από το 1922.

Ένα πρωί ξεκινήσαμε από την Ραιδεστό όλοι μαζί προς άγνωστες κατευθύνσεις, άλλοι φθάσαμε στο Σουφλί, άλλοι στην Ξάνθη, Κομοτηνή, Καβάλα κ.λ.π. Άρχισε έτσι το δράμα της ταλαιπωρίας και άκουγες από ορισμένους να λένε: **“Θα γυρίσουμε στα μέρη**

πήγαμε στην Τούμπα, άλλοι στο Καραμπουνάκι και εκεί μας έβαλαν να καθίσουμε στα συμμαχικά τολ και στις παράγκες. Το τι υποφέραμε δεν μπορεί να το φαντασθεί ένας σύγχρονος άνθρωπος. Άρχισε να μας χτυπά η μανία του χειμώνα, της πείνας, της αρρώστιας. Τι μπορούσε να κάνει ένας πατέρας με 3,4,5 παιδιά; Ύστερα από λίγο διάστημα άρχισαν

υπουργείου Γεωργίας, εις την τοποθεσία της σημερινής Αγίας Τριάδος, Περαιάς και Μπαξέ, αλλά οι παράγοντες τότε δεν το ενέκριναν διότι δεν υπήρχαν ελαιόδεντρα και αυτό, διότι οι περισσότεροι από αυτούς ήταν ελαιοπαραγωγοί, γεωργοί και ψαράδες. Έτσι προτιμήθηκε το Σουφλάρι, όπου είχε ελιές πολλές μέσα στα ρουμάνια, άγριες, που θα τις μπόλιαζαν και θα έκαναν λιοτόπια. Στα Μουδανιά δεν πήγαν, διότι ήταν ελώδες το μέρος και γεμάτο κουνούπια.

Ως προς το Σουφλάρι δεν έκτισαν τον συνοικισμό εις την θάλασσα, διότι είχε ποτάμια (Τερέδες) και έλη και αποφάσισαν για την θέση που είναι σήμερα.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΝΤΙΣΚΗΝΑ

Έτσι, αρχίσαμε να συγκεντρωνόμαστε εκεί. Ένα πρωί αρχίσαμε να ετοιμαζόμαστε για το Σουφλάρι. Όταν φθάσαμε άρχισε ο καθένας να τακτοποιείται όπως μπορούσε σε διάφορα μέρη και οι περισσότεροι να κάνουν τα αντίσκηνα τους μ' αυτά που τους έδωσε η αποκατάσταση προσφύγων. Και από εκείνη την στιγμή άρχισε ένας νέος Γολγοθάς για την νέα πατρίδα Νέα Τρίγλια, που άρχισε με πολύ μεγάλες θυσίες. Αφού ο κάθε γονιός έστησε το αντίσκηνο του για να εξασφαλίσει τα παιδιά του από τον χειμώνα και την βροχή άρχισε να βρίσκει τρόπο πώς να τα θρέψει. Δεν ήταν μόνον ο Γολγοθάς της

Συνέχεια στην 3η σελίδα

Από τα πρώτα αντίσκηνα στο Σουφλάρι

μας”, άλλοι πάλι έλεγαν: **“Κοιτάξτε να βρείτε νέους τόπους και μην περιμένετε να γυρίσουμε πίσω”**. Και ο Γολγοθάς συνεχίζεται με πείνες κακουχίες, φτώχειες. Και ο καθένας, ανάλογα με το επάγγελμά του προσπαθεί να ψάξει να βρεί τόπο, για να κάνει την καινούρια του κατοικία. Άρχισαν να χωρίζονται σε ομάδες από αυτές άλλες έφυγαν για την Αθήνα και άλλες για την Θεσσαλονίκη. Όταν ήρθαμε στην Θεσσαλονίκη άλλοι

διάφορες επιτροπές να γυρίζουν στις διάφορες περιοχές να βρουν το κατάλληλο μέρος να φτιάξουμε την καινούρια μας κωμόπολη. Μια από τις επιτροπές με επικεφαλής τον Δεσπότη Καμπανίας Κάρατση, επισκέφθηκε την περιοχή των σημερινών Μουδανιών, που λεγόταν Καργυλιμάνι, του Αγίου Μάμαντος και το Σουφλάρι.

Είχαν γίνει και άλλες προτάσεις από τον πατριώτη Αναστάσιο Παπάξη, γεωπόνο του

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΩΜΟΠΟΛΗ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ 1924-25

Συνέχεια από την 2η σελίδα
 στέγης, αλλά και η διατροφή των παιδιών και των γερόντων. Σε λίγες μέρες είχαν στηθεί όλα σχεδόν τα αντίσκηνα στην σημερινή πλατεία. Εκεί που άλλοτε έβλεπε κανείς απέραντα ρουμάνια τώρα αντίκριζε μια θάλασσα από αντίσκηνα που θαλασσοδέρνονταν στον χειμώνα με τους ανέμους και τις θύελλες.

Αυτό το έβλεπε κανείς καλύτερα από την Ξυνή. Η νέα κωμόπολη και τα πολλά αντίσκηνα φαινόταν τότε σαν **μ α ν ι τ ά ρ ι α** που ξεφύτρωναν μέσα από τα πουρνάρια, τις φωτιές και τους καπνούς. Βλέποντας το θέαμα αυτό αναπολούσες την γλυκιά πατρίδα και έλεγες που είσαι να δεις τους καλούς ανθρώπους που έκρυβες στα σπλάχνα σου και που τώρα τους φιλοξενούν τα ρουμάνια.

Και για γιατρούς είχαμε τους πρακτικούς τους λεγόμενους νοσοκόμους, τους μακαρίτες Αναστάσιο Μπόλκα, τον Μαστραλέξη, και την Όλγα την Καλπάκενα (Μπόλκενα). Ο μεν Μπόλκας με την τανάλια του ήταν ο οδοντογιατρός, γιατί τους έβγαζε τα δόντια, ο Μαστραλέξης με την σύριγγα έβαζε ενέσεις και η Καλπάκενα με το τσερκή της και τις βεντούζες της και με τα διάφορα πρακτικά της γιατροσόφια. Αυτή ήταν η πρώτη στοιχειώδης περίθαλψη και λίγα κινίνα για την ελονοσία.

Για φως μια λάμπα ή ένα σπαρματσέτο ή κρεμασμένα μια γρατζούνα φτιαγμένη για φανάρι μ' ένα κερι που τρεμόσβηνε

από τον αέρα.

Μάζευαν τα τουρνάρια και τις άγριες νύχτες του χειμώνα, άναβιν φωτιές για να μην πλησιάζουν τα πεινασμένα τσοκάλια και οι λύκοι που ούρλιαζαν και οι κουκουβάγιες που έσκουζαν τρομοκτικά από τα τουρκικά μνηματα που βρισκόταν στην Ξυνή, λες και μοιρολογοίσαν μαζί μας για το κακό που πάθαμε.

Σε λίγο καιρό άρχισε η περίθαλψη του εποικισμού. Γύριζαν επιτροπές και κόντρα επιτροπές να γράφουν πόσα ιτομα είχε ο κάθε οικογενεάρχης για να του δώσουν ανάλογα ζώα, εργαλεία, χωράφια, σπίτι κλπ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τα πρώτα Χριστούγεννα έφθασαν. Οι άγες ημέρες μας βρήκαν μέσα στα αντίσκηνα. *Αγαπητοί μου πατριώτες, για κλείστε τα μάτια σας, όσοι έχετε ζήσει τα πρώτα εκείνα Χριστούγεννα το Σουφλάρι και πάτε μερικές δεκάδες χρόνια πίσω, θα διαπιστώσετε τότε την σημερινή ευτυχία σας και να δοξάσετε το Πανάγαθο Θεό που ζήσαμε και απολαμβάνουμε τους καρπούς της θυσίας αυτών που έφυγαν. Αυτό αγαπητοί μου αναγνώστες ισχύει και για όσους δεν έζησαν την ταλαιπωρία στο Σουφλάρι. Χάρης αυτών που θυσίαστηκαν σήμερα υπάρχει η Νέα Τρίγλια.*

Τα πρώτα μας Χριστούγεννα τα γιορτάσαμε σε μια άγρια νύχτα και με το κρύο τσουχερά. Το χιόνι και ο αέρας μύστιζε τα πρόσωπά μας και το κρύο

περόνιαζε τα κόκαλα μας.

Παρ' όλο το κρύο και το χιόνι και την λάσπη και τον φόβο των αγριμιών, οι γονείς μας, μας πήραν μέσα σ' αυτή την θεομηνία και μας πήγαν στην εκκλησία στον Άγιο Αθανάσιο, στο Μετόχι. Κουκουλωμένοι με κουβέρτες και με τρύπια παπούτσια, το ένα μαύρο και το άλλο κόκκινο που μας τα πρόσφεραν από την Πρόνοια και που τις περισσότερες φορές θα ήταν και τα δύο δεξιά ή και τα δύο αριστερά άσχετα με το χρώμα. Καταλαβαίνετε αγαπητοί μου. Ξεκινούσαμε δυο τρεις μαζί από φόβο. Και αν κανείς γύριζε να δει πίσω του, δεν θα έβλεπε τίποτε άλλο παρά φαναράκια που από μακριά φαινόταν σαν πυγολαμπίδες μέσα στα ρουμάνια.

Όταν φτάσαμε στην εκκλησία την βρήκαμε γεμάτη κόσμο να προσεύχεται με πίστη και ευλάβεια προς τον Θεό, χωρίς να ακούγεται ψίθυρος παρά μόνο ο ιερέυς και οι ψάλτες. Μια γαλήνη γέμιζε τις ψυχές μας και νιώθαμε σαν να ήμασταν αγγελούδια που κατέβηκαν από τον ουρανό για να δώσουν την χαρά στους πληγωμένους. Όταν γυρίσαμε στα αντίσκηνα τι να βρούμε για φαγητό. Αφού δεν είχαμε ούτε τεντσερέ. Και να είχε κανείς δεν είχε να μαγειρέψει τίποτε εκτός από αυτούς που είχαν καμιά πάπια ή κανένα κυνήγι. Αν ήταν γείτονας θα τρώγαμε και εμείς καμιά φτερούγα. Το φαγητό ήταν το βάσανο των γονιών μας και άκουγες να λένε. Ας ήμασταν στην πατρίδα με

τα τόσα καλά, το κρέας, τα φρούτα, τα γλυκά, τα ρετσέλια, τις σουφρες, τις ελιές και τα χίλια καλά.

Θυμάμαι τα φώτα που ήμουν μικρός. Ο νουνός ή η νουνά έστελνε ένα κερι με ένα πορτοκάλι, στην μέση και χαλκάδες από ζαχαρωτά και πάλι δόξα τον Πανάγαθο έλεγες. Αυτά τα λίγα για τα πρώτα Χριστούγεννα.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΠΙΤΙΑ

Ήρθε το καλοκαίρι, άρχισε το δράμα της ελονοσίας. Κάθε μέρα και δυο-τρεις πέθαιναν αφήνοντας πίσω τους αγαπημένα πρόσωπα. Δραματική η κατάσταση, χωρίς φάρμακα, χωρίς γιατρούς. άρχισαν να μας δίνουν κινίνα. Δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν την ασθένεια και κάθε μέρα άκουγες μοιρολόγια. Δεν υπήρχε τσαντίρι να μην είχε χάσει τον πατέρα, την μητέρα, το παιδί. Γιατρός, ήταν μόνο ο Απόστολος Τσίτερ. Ότι και αν γίνονταν από τους πρακτικούς γινόταν για παρηγοριά βέβαια.

Να σκεφθείτε πως σε τρία μέρη του χωριού υπήρχαν μνηματα.

Σε λίγο χρονικό διάστημα άρχισαν να κτίζονται πλήθινα σπίτια, καμωμένα με άχυρο και λάσπη. Έτσι άρχισε σιγά σιγά να μοιάζει για χωριό που φύτρωσε μέσα από τα ρουμάνια.

Τα πρώτα σπίτια, τα οποία τα είχαν κάνει μόνοι τους οι πατριώτες ήταν από λάσπη και άχυρο και οι παρακάτω ήταν οι πρώτοι που έκαναν δικά τους σπίτια:

Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΩΜΟΠΟΛΗ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ 1924-25

Συνέχεια από την 3η σελίδα

Κοκκαλάς Νικ., Στραβοκέφαλος Ηρ., Μπαρμπής Βαλασ., Καραθάνος Ιωαν., Μαστραλέξης Δημ., Ιακωβάκης Ιορδ., Κιουρτσής Θεοφ., Ζγουρής Δημ., Μήτσου Δημήτριος, Νικολαΐδης (Κιώτης), Τσιρακμάνης Γεώργ., Λιλής Διογένης, Καπάντριας Φιλ., Φούντας Ηρακλ., Βαλιάνος, Βουλγαράκης Νικ., Γιατζιτζόγλου Ζαφ., Μαστραντώνης (Κάλφας), Αραγκιλής Δημ., Αργυριάδης Θεοδ., Κέντσος Χρησ., Κουλούρης Φιλ., Καραγιάννης Ευστρ., Μακασίκης Δημ., Χρυσαιφίδης Απόστ., Τσιρακμάνης Νικ., Μορέλης, Κούρτογλου Νικ., Παπαλεξανδρής (δάσκαλος) και πολλοί άλλοι.

Όταν φυσούσε ο βαρδάρης έπαιρνε τα κεραμίδια, παρ' όλο που ήταν δεμένα από κάτω με σύρμα. Βέβαια θα απορούν οι σημερινοί νέοι και θα τους φαίνονται σαν παραμύθια όμως είναι πραγματικότητες.

Μετά άρχισε να ανοίγει και κανένα καφενείο και παντοπωλείο. Το πρώτο καφενείο ήταν του Φούντα Ηρ. Ένα τσαρδάκι και παντοπωλείο του Τσιρακμάνη, Μαμελετζή. Το μόνο παντοπωλείο που βρήκαμε εκεί ήταν του Μπουλάκη, ζωή πραγματική χωριού.

Άρχισε και το πρώτο σχολείο, δίπλα στην εκκλησία, τον Άγιο Αθανάσιο, με δασκάλα την Μαρία Ζαμπογιάννη και δάσκαλο τον Καρά τον Βαβδινό.

Μετά άρχισε το δημοτικό σχολείο, με δάσκαλο τον αείμνηστο Μιλτιάδη Παπαλεξανδρή, από τον οποίον όλοι μας μάθαμε τα

πρώτα γράμματα, τα οποία ήταν η βάση για το ξεκίνημα για μια νέα ζωή. Αξέχαστος ο δάσκαλος Παπαλεξανδρής που μας έμεινε στην γενιά του νέου χωριού μας.

Άρχισαν να μας δίνουν δάνεια, ζώα, εργαλεία γεωργικά και ο καθένας με το είδος που είχε διαλέξει, άλλος αμπελουργός, άλλος γεωργός, άλλοι με φυτείες μπαζεβανικά. Η πρώτη φυτεία ήταν του Γιατζιτζόγλου και το πρώτο μπαζεβάνικο των αδελφών Βαμβακά, ενώ αυτό που βρήκαμε εκεί ήταν του Νέστορα, από τους ντόπιους. Και έτσι άρχισε η ζωή να κυλά κάπως καλά, χωρίς να μας αφήνει όμως η ελονοσία.

Το δράμα είναι μεγάλο. Οι ειδικοί της εποχής εκείνης δεν είχαν τα μέσα να εξοντώσουν την ελονοσία. Τα μόνα μέσα ήταν το κινίνο. Στα έλη έριχνα πετρέλαιο για να διώχνουν τα κουνούπια. Ανάβαμε φωτιές από άχυρα και έβλεπες το χωριό να φωτίζεται από τις φωτιές και πάνω σχηματίζονταν μαύρα σύννεφα, που μαύριζαν τα πρόσωπά μας. Άρχισε να κυκλοφορεί, και από καμιά κλώσσα στις αυλές των σπιτιών. Επίσης να βελάζει και από καμιά κατσίκα και κανένα πρόβατο.

Το ωραίο ήταν, όταν έβγαινε κανείς στον κάμπο και κοίταζε ζεμένο σε άροτρο ένα γαϊδούρι και μια αγελάδα και μπροστά ένα ξυπόλυτο παιδί και από πίσω τον πατέρα να σπρώχνει το άροτρο. Τι πόνος, τι καρτερία των γονέων εκείνων, που περίμεναν να έρθει ο καιρός της συγκομιδής να μαζέψει το σιτάρι, που με τα μέσα που διέθετε έβγαζε 50 έως 80 οκάδες

το στρέμμα και εκείνο, όταν το έκανες αλεύρι και το ζύμωνες ήταν μαυροζύμη δύο φορές.

Η ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Σε λίγο άρχισε να ομορφαίνει το χωριό με τα καινούρια σπίτια, τα γερμανικά.

Τα ζώα που μας έδιναν το πρωί τα δένουμε κάτω από τα ελαιόδεντρα και το άλλο πρωί τα έκλεβαν και τα πετάλωναν ανάποδα.

Το πρώτο υδραγωγείο στην πλατεία του χωριού, εκεί που τώρα είναι το κοινοτικό κατάστημα με τρεις βρύσες. Το νερό είχε βδέλλες και πολλές φορές το φιλτράραμε με λεπτό πανί, για να μην καταπιούμε καμιά βδέλλα. Άρχισαν τα πρώτα αμέλια να δίνουν τον καρπό τους, να βγάζουν κρασί, ούζο, να κάνουν της πατρίδος τα έθιμα, ρετσέλια, μουσταλευριές κλπ.

Άρχισε ο κόσμος πια να ζει θαρρετά και να γλεντά με την λατέρνα του Κιώτη και άλλων και να τραγουδά τραγούδια της παλαιάς πατρίδας μας και τα τραγούδια του εποικισμού:

Οι αμπελουργοί κάνουν βόλτα

Στου εποικισμού την πόρτα και ο επίσκοπος τους λέει

Άλλο δάνειο δεν έχει.

Και έτσι όλοι μαζί, Τριγλιανοί Βελετεριώτες και ντόπιοι, άρχισαν να ζουν στην νέα κωμόπολη με ομόνοια και αγάπη για ένα καλύτερο μέλλον. Αλλά επάνω στο λαμπρό ξεκίνημά μας, ήρθε μια

άλλη καταστροφή η φωτιά της οργής της γερμανικής κατοχής και κατέστρεψε τα πάντα. Και πάλι από την αρχή, νέα δημιουργία, αλλ' αυτή τη φορά με πολύ καλύτερες συνθήκες και έτσι δημιουργήθηκε το καμάρι της νοτίου Χαλκιδικής. Με την ωραία πλατεία, με το κοινοτικό κατάστημα, την εκκλησία, το σχολείο, το νηπιαγωγείο, το λεγόμενο Τσακωνειον δωρεά της εκλεκτής ιατρού Αγγελικής Τσάκωνα.

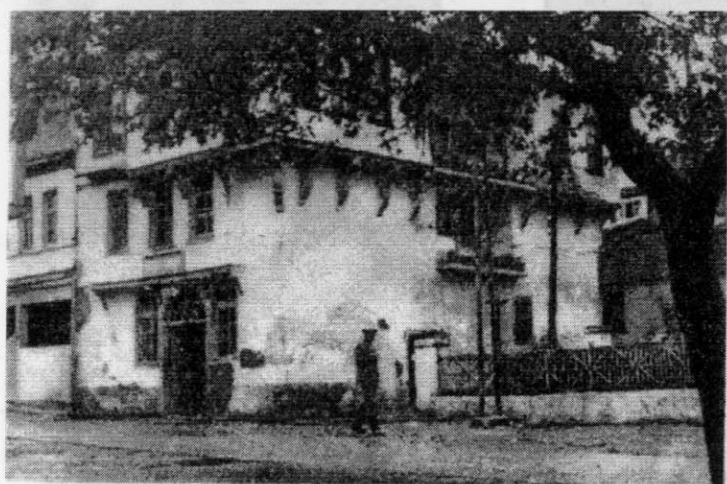
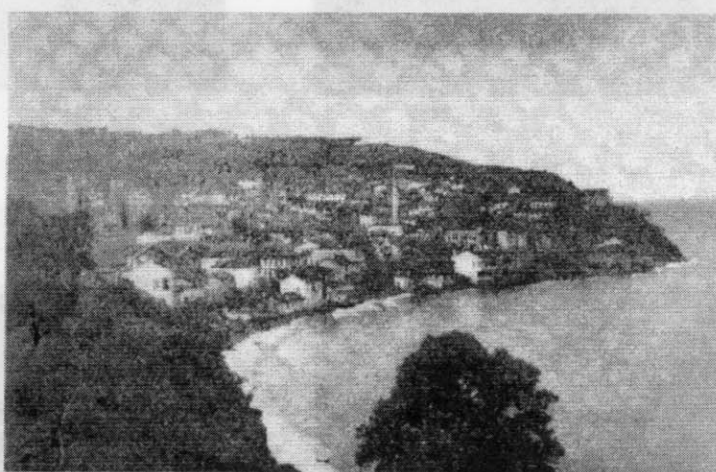
Επίσης υπάρχουν στην πλατεία οι προτομές των αγαλμάτων του Χρυσοστόμου Σμύρνης και Φ. Καβουνίδη, που έγιναν με δαπάνες της οικογένειας Καβουνίδη.

Σήμερα ζει ο καθένας πολύ άνετα. Τώρα ακόμη και το ψωμί τους το πηγαίνουν στα πόδια. Δεν υπάρχει πια πινακωτή, καταχόπιτες και γραφικοί φούρνοι που έκαιγαν πουρνάρια.

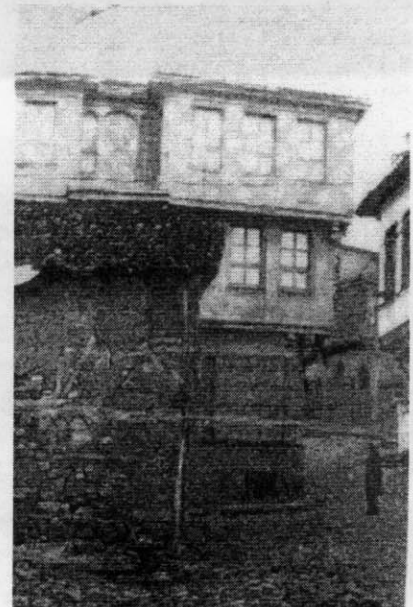
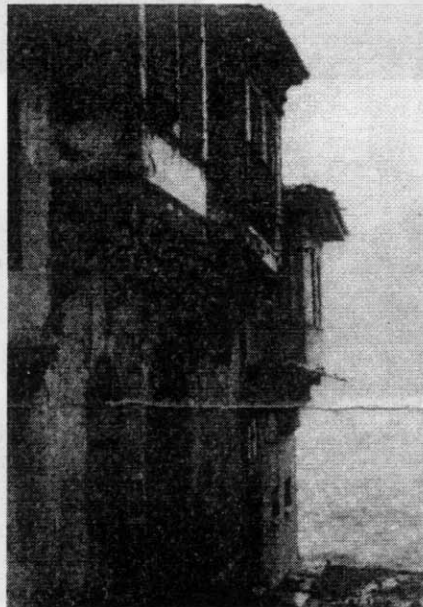
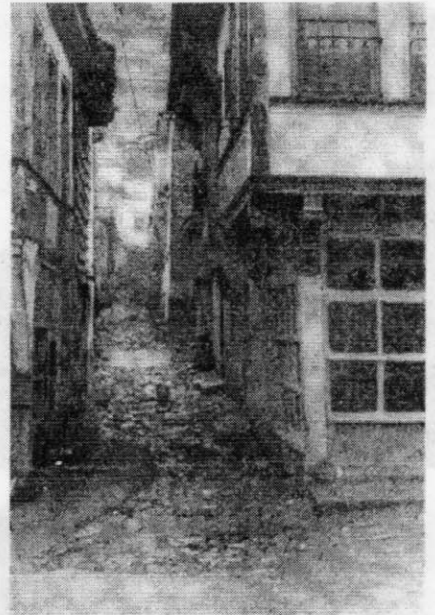
Η συγκοινωνία είναι κάθε μισή ώρα με πούλμαν και όχι με τα λεωφορεία του Σταματίκα, του Μποντόλα, του Δαλκιράνη, του Παπαλεξανδρή, που έκαναν μισή μέρα από την Θεσσαλονίκη στην Τρίγλια. Οι δρόμοι καθαροί με την ωραία πλατεία, με τις βόλτες από κορίτσια και αγόρια. Αυτά απολαμβάνουν τον κόπο και τον μόχθο των πατεράδων τους και των παππούδων τους, που θυσίασαν την ζωή τους, που έφυγαν χωρίς να δουν το δημιούργημά τους.

Τον Μάρτιο του 1976 συμπληρώνεται μισός αιώνας από την στιγμή που κυνηγημένοι από την πατρίδα μας δημιουργήσαμε την νέα μας πατρίδα, την ωραία Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΑΕΙ & ΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών συγχαίρει τους επιτυχόντες στα ΑΕΙ & ΤΕΙ και τους εύχεται καλή πρόοδο στις σπουδές τους.

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

1. Αθανασιάδου Μαρία του Νικολάου	Μαθηματικών Θεσ/νίκης
2. Βασιλειάδου Ευτέρπη του Συμεών	Χημικών Μηχανικών Θεσ/νίκης
3. Γκιούλη Γεωργία του Δήμου	Φυτικής Παραγωγής Λάρισας
4. Γκιούλης Δημήτριος του Αναστασίου	Σχεδιασμού & Τεχνολογίας Ξύλου & Επίπλου Λάρισας
5. Ζαχαριάδης Κοσμάς του Αργυρίου	Επιστήμης Φυσ. αγωγής & Αθλητισμού Θράκης
6. Καγιουπούλου Πετρούλα του Θεοδοσίου	Διαχ/σης περιβ/ντος & Φυσ. Πόρων Ιωαννίνων (Αγρίνιο)
7. Κακουλίδης Κωνσταντίνος του Οδυσσέα	Αστυφυλάκων
8. Κερασίδης Σάββας του Ηλία	Ηλεκτρολογίας Λαμίας
9. Λαζαρίδου Θεοδώρα του Θεοχάρη	Οργαν. & Διοικ. Επιχειρήσεων Μακεδονίας Θεσ/νίκης
10. Λιάκου Φανή του Άγγελου	Μηχ/κων Παραγωγής & Διοίκησης Θράκης Εάνθης
11. Λουτζούδης Σωτήρης του Θεόδωρου	Σχεδιασμού & Τεχνολογίας Ξύλου & Επίπλου Λάρισας
12. Μανουσαρίδης Αλέξανδρος του Χριστοφόρου	Αυτοματισμού Θεσ/νίκης
13. Μήτσου Θεοφάνης του Κων/νου	Πληροφορικής Θεσ/νίκης
14. Μικούδη Μανθούλα του Παναγιώτη	Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Θεσ/νίκης
15. Μουστάκα Άννα του Αναστασίου	Εκπ/κης και κοιν/κής Πολιτικής Μακεδονίας Θεσ/νίκης
16. Μπαρμπή Διαμάντω του Ζαφειρίου	Γεωπληροφορικής & Τοπογραφίας Σερρών
17. Μπουραζάνη Χρυσάνθη του Κων/νου	Νοσηλευτικής Αθήνας
18. Νικολαΐδου Μαρίου του Σωκράτη	Εφαρμογών Πληρ/κής στη Διοίκηση Θράκης Κομοτηνή
19. Οικονομίδου Γεωργία του Αλεξάνδρου	Κοινωνικής Διοίκησης Θράκης Κομοτηνή
20. Πατέρα Αναστασία του Αθανασίου	Επιστημών της Θάλασσας Αιγαίου Μυτιλήνη
21. Πετρομελίδης Αναστάσιος του Προδρόμου	Οχημάτων Θεσ/νίκης
22. Σαββόπουλος Μενέλαος του Σωκράτη	Ηλεκτρολογίας Λάρισας
23. Σαμουρκασίδης Άγγελος του Κων/νου	Εμπορίας & Διαφ. Θεσ/νίκης
24. Σταμίγκος Ζαφείρης του Ευαγγέλου	Δασοπονίας Καβάλας Δράμα
25. Στούλη Μαρία του Αντωνίου	Βιομηχανική πληροφορική Καβάλας
26. Τζούρα Αναστασία του Δημητρίου	Ιστορίας Εθνολογίας Θράκης Κομοτηνή
27. Τσομπανέλη Δέσποινα του Ανέστη	Φύλ/γιας-Παιδ/κής Θεσ/νίκης
28. Χατζηαναγνώστου Γεώργιος του Νικολάου	Αστυφυλάκων
29. Χατζηδήμου Φωτεινή του Ευαγγέλου	Ιστορίας και Αρχαιολογίας Ιωαννίνων

ΜΕ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

1. Γρηγοριάδης Γεώργιος του Γεωργίου	Χημείας Θεσ/νίκης
2. Καβρουλάκης Νικόλαος του Μιχαήλ	Αστυφυλάκων
3. Καρράς Στυλιανός του Νικολάου	Διοίκηση Επιχ/σεων ΤΕΙ Πειραιά
4. Μπαλαμπάνη Πασχαλίνα το Αθανασίου	Συν. Οργ. & Εκμ. ΤΕΙ Μεσσολ.
5. Ναλμπάντης Δημήτριος του Γεωργίου	Ηλεκτρονικής ΤΕΙ Θεσ/νίκης
6. Νούκαρη Ευγενία του Κων/νου	Αστυφυλάκων
7. Σαμουρκασίδου Σταυρούλα του Κων/νου	Λογοθεραπείας ΤΕΙ Ηπ. Ιωάννινα
Σαράφη Νικολέτα του Βασιλείου	Νομική Θεσ/νίκης
9. Τουμπάκη Όλγα του Αποστόλου	Μεσογειακών Σπουδών Αιγαίου Ρόδος
10. Χατζηνικολάου Μαρία του Θεοδώρου	Νοσ/κης ΤΕΙ Λαμίας

ΤΡΙΓΛΙΑΝΕΣ & ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΙ

Όταν αντί στεφάνι ίδιο λόγο στην Εθνική καταθέτετε χρήματα Τράπεζα με στον σύλλογο ή στο αριθμό: 223/480.180.64 παράρτημα να Πολύ σύντμημα η Γεν. αναφέρεται ότι η δωρεά Συνέλευση του είναι για την ανέγερση Συλλόγου θα του Ιερού Ναού στην αποφασίσει του τελικά μνήμη του αγίου θα ανεγερθεί ο Ιερός Χρυσοστόμου Σμύρνης. Ναός μιας κα. υπάρχουν Μπορείτε επίσης να πολλές προτίσεις που καταθέτετε πρέπει με πολύ προσοχή το όποιο ποσόν θέλετε να αξιολογηθούν για την στον κοινό λογαριασμό καλύτερη επίτευξη του που ανοίξαμε για τον μεγάλου σκοπού μας.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ

Λυπούμαστε γιατί εκ "Χρυσοστόμια 2000", παραδρομής δεν κατέθεσαν στεφάνι στις δημοσιεύτηκε στο προτομές του Αγίου προηγούμενο φύλο της Χρυσοστόμου Σμύρνης εφημερίδας μας το όνομα και μεγάλου ευεργέτη μας του Προέδρου του Δημοτ. Φίλιππα Καβουνίδη. Συμβουλίου Τρίγλιας κ. Καμία πρόθεση δεν Κωνσταντάρα Χρήστου υπήρχε και γι' αυτό ζητάμε μεταξύ αυτών που στις συνγνώμη. εκδηλώσεις

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η δίδα Καραγιάννη Άννα και ο κ. Μαγνήσαλης Λεωνίδας.

Η δίδα Χατζηνικολάου Ευδοξία και ο κ. Μπαμπαρουξής Γιάννης.

Η δίδα Πατσίκα Ελευθερία και ο κ. Λιναριτάκης Μανώλης.

Η δίδα Νυστάζου Μάγδα και ο κ. Γλαράκης Γιάννης

Η δίδα Ταουκτσή Παναγιώτα και ο κ. Νέστορας Γκογκάλης.

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Πεπονάς Αθανάσιος & η κα Στεφάνου Μαρία.

Ο κ. Μιχανετζόγλου Θεόφιλος & η κα. Κράτη Νατάσα.

Ο κ. Μερσινάς Βασίλειος & η κα Ξανθίτη Αλεξίου.

Ο κ. Χατζηιωαννίδης Ευάγγελος και η κα Μπαλάσω Ανθήκη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο κ. Τσίμπας Αριστοτέλης και η σύζυγός του κα Ελευθερίου Μαρία απέκτησαν κορίτσι.

Ο κ. Τσώνης Παναγιώτης και η σύζυγός του Μαρία απέκτησαν δίδυμα αγόρι & κορίτσι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Αϊβατζίδης Αβραάμ και η σύζυγός του Σοφία Μισοκοίλη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Βασίλειο

Ο κ. Ελμαϊδης Δημήτριος και η σύζυγός του Μούχλα Ευφροσύνη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Κωνσταντίνο.

Ο κ. Καϊτατζής Γεώργιος και η σύζυγός του Οδυσσέα Ελένη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ευφροσύνη.

Ο κ. Κακουλίδης Ιπποκράτης και η σύζυγός του Ζάννα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Αγγελική-

Αγγελίνα.

Ο κ. Κανατάς Κωνσταντίνος και η σύζυγός του Στεφανή Άννα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία.

Ο κ. Καραποστόλου Αναστάσιος και η σύζυγός του Ξανθοπούλου Παρασκευή βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Πέτρο.

Ο κ. Μερολλί Βασίλειος και η σύζυγός του Ουρέλα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία.

Ο κ. Μούχλας Χρήστος και η σύζυγός του Στεφανή Γεωργία βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Νικόλαο.

Ο κ. Μπατζές Ιωάννης και η σύζυγός του Γουάιτλ Λουίζ βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ευγενία.

Ο κ. Τσακίρογλου Αλέξανδρος και η σύζυγός του Ελευθερίου Σταυρούλα βάπτισαν το

κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ιωάννα.

Ο κ. Τσαντίδης Οτάρικ και η σύζυγός του Μουρζόεβα Ναίρα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Μιχαήλ και το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία.

Ο κ. Φίτζε Γεώργιος και η σύζυγός του Ευαγγελοπούλου Θεοδώρα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ανδρέα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Γαρίτσης Εμμανουήλ ετών 64

Ελιόγλου Ζαφείρος ετών 79

Καρασάββας Αναστάσιος ετών 75

Πυρίδης Χριστόφορος ετών 52

Συτσανίδου Βαρβάρα ετών 94.

στη Θεσσαλονίκη

Δρούγου-Βαλακοπούλου Μαρία.

Συμπατριώτες,

Στείλτε την συνδρομή σας στον λογαο.

Εθνικής Τράπεζας: 223/480177.69

Ενισχύστε την εφημερίδα μας τα

"ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ"

Ιδιοκτησία:
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Χάμα 1
Τ.Κ. 546 26

Εκδότης - Διευθυντής
Μήτσου Ιωακείμ
Αντιπρόεδρος

Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:
Α^{φοι} ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Αν. Θράκης 21
Τηλ. 914.464

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Εδώ και πέντε (5) χρόνια λειτουργεί στην Ν. Τρίγλια ο σύλλογος νέων με μια λαμπρή παρουσία στα πολιτιστικά πράγματα όχι μόνο της Ν. Τρίγλιας αλλά και της ευρύτερης περιοχής.

Αξίζουν πραγματικά πολλά συγχαρητήρια στο Διοικητ. Συμβούλιο και στην πρόεδρο κα Λάμπρου-Κουτσαφτίκη Ρίτσα για την αξιόπαινη δουλειά τους. Οι περισσότεροι όμως έπαινοι πρέπει να αποδοθούν στις πολλές δεκάδες παιδιά, νέες και νέους που συμμετέχουν στις καταπληκτικές χορευτικές ομάδες.

Αποτελεί κόσμημα για την Ν. Τρίγλια και τη Χαλκιδική ένας τέτοιος σύλλογος που διατηρεί και συνεχίζει την παράδοση μέσα από τα τραγούδια και τους χορούς της Χαλκιδικής, της Μακεδονίας, της Θράκης, των Νησιών και γιατί όχι και της Μικράς Ασίας και της αγαπημένης μας Τρίγλιας.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών είναι υπερήφανος για την ζωντανή αυτή παρουσία του συλλόγου των νέων στα πολιτιστικά πράγματα του Δήμου μας και θα σταθεί με κάθε τρόπο στο πλευρό του.

Ο Σύλλογος Νέων Ν. Τρίγλιας ιδρύθηκε το 1995, από μια ομάδα νέων που με πολύ μεράκι και κέφι αποφάσισαν να δώσουν το δικό τους στίγμα στον τόπο τους.

Σκοπός του σωματείου είναι η συμβολή στην

πολιτιστική ανάπτυξη των μελών του αλλά και γενικότερα της νεολαίας του Δήμου Τρίγλιας, με την καλλιέργεια των σωματικών ψυχικών και πνευματικών δυνάμεων και τη διάπληση ηθικών χαρακτήρων, με την προώθηση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων και τη δημιουργία πνεύματος συνεργασίας και ευγενούς άμιλλας μεταξύ των μελών του συλλόγου αλλά και των άλλων παρεμφερών

κοινωνικοπολιτικά προβλήματα με διαλέξεις, σεμινάρια και κάθε είδους τρόπους που θα συμβάλλουν στην επίτευξη των ανωτέρω σκοπών, όπως ενδεικτικά η συνεργασία με νομικά πρόσωπα και οργανισμούς δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου, με το Υπουργείο Πολιτισμού, τη Γεν. Γραμ. Ν. Γενιάς, τη Γ.Γ. Αθλητισμού και άλλους φορείς.

Μια ομάδα χορευτών του συλλόγου

συλλόγων του Νομού Χαλκιδικής αλλά και γενικότερα της χώρας μας ή και του εξωτερικού.

Για την επίτευξη των ανωτέρω σκοπών είναι δυνατή η διοργάνωση πάσης φύσεως πολιτιστικών εκδηλώσεων, ανάληψη αθλητικών δραστηριοτήτων, η σύνταξη περιοδικής έκδοσης ποικίλης ύλης, η οργάνωση εκπαιδευτικών και ψυχαγωγικών εκδρομών στο εσωτερικό και εξωτερικό, οι πάσης φύσεως φιλανθρωπικές δραστηριότητες καθώς και η πολιτιστική παρέμβαση για καθιερών

Ο Σύλλογος αριθμεί περίπου 200 μέλη εκ των οποίων τα 150 αποτελούν χορευτές των 7 χορευτικών τμημάτων του (3 παιδικά, 1 προεφηβικό, 1 εφηβικό, 1 μικτό ενηλίκων, 1 γυναικών). Μετά από απλόχερη προσφορά του Δ.Σ. του Α' Αγροτικού Συνεταιρισμού Ν. Τρίγλιας φιλοξενείται σ' ένα από τα κτίριά του.

Ο Σύλλογος διοργανώνει σε ετήσια βάση τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του δημοτικού διαμερίσματος Τρίγλιας, πάντα υπό την αιγίδα του Δήμου και σε συνεργασία με άλλους φορείς. Τέτοιες

εκδηλώσεις είναι το πανηγύρι του Αγίου Αθανασίου, το απόγευμα της Πρωτομαγιάς, όπου εμφανίζονται όλα τα χορευτικά τμήματα και προσφέρονται παραδοσιακά εδέσματα και ποτά στους παρευρισκόμενους, μετά τη λιτάνευση της εικόνας του Αγίου.

Ακολουθεί η μεγάλη διοργάνωση επταήμερων εκδηλώσεων στο αμφιθέατρο της Αγίας Παρασκευής, το διάστημα του εορτασμού της (20-26 Ιουλίου) Στις εκδηλώσεις αυτές συμμετέχουν πολιτιστικοί σύλλογοι απ' όλη την Ελλάδα, χορωδίες, φιλαρμονικές, θεατρικές ομάδες, ορχήστρες και καλλιτέχνες ως επί πλείστον καταξιωμένοι καθένας στο χώρο του. Κατά καιρούς ο Σύλλογος έχει φιλοξενήσει χορευτικά συγκροτήματα ξένων χωρών όπως της Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Ουγγαρίας στα πλαίσια του Διεθνούς Φολκλορικού Φεστιβάλ "Πολιτισμού και Ειρήνης", που διοργανώνει ετήσια ο Δήμος Μεσημερίου.

Στη διάρκεια του έτους, βέβαια εκτός από τις δικές μας εκδηλώσεις συμμετέχουμε με τα χορευτικά μας τμήματα σε πολιτιστικές διοργανώσεις άλλων φορέων εντός και εκτός του δήμου αλλά και του νομού μας (όπως Ν. Πλάγια, Ν. Τένεδος, Σωζόπολη, Σύλλατα, Καλλικράτεια, Γωνιά, Μεσημέρι, Πολύγυρος, *Συνέχεια στην 10η σελίδα*

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Συνέχεια από την 9η σελίδα
Φώκιες, Ιερισσός, Ρύσιο, Ραφήνα, Πτολεμαΐδα, κ.α.)

Ο Σύλλογος Νέων συμμετέχει σε ειδικά προγράμματα για δραστηριότητες αθλητικού χαρακτήρα, με γυμναστή/-τρια που μας παρέχει η Νομαρχία Χαλκιδικής.

Οι πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες δεν είναι το μόνο μέλημά μας. Σκοπός του συλλόγου, όπως προαναφέρθηκε, είναι και η κοινωνική προσφορά με όποιο μέσο διαθέτουμε. Έτσι κάθε χρόνο, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς ένας "ντυμένος" Αι-Βασίλης μοιράζει δώρα στα παιδιά του δήμου και παράλληλα προσφέρει κεράσματα στους συμμετέχοντες, μικρούς και μεγάλους. Τις μέρες των εορτών όμως υπάρχουν οικογένειες στο δήμο μας που χρειάζονται την ηθική και προπάντων την οικονομική μας στήριξη. Ο σύλλογος φροντίζει με την

οικονομική δυνατότητα του και τη φιλανθρωπική του διάθεση να δίνει και σ' αυτές τις περιπτώσεις το δικό του παρόν.

Βασικός στόχος είναι επίσης η σύσφιξη των μελών του συλλόγου μέσα από δραστηριότητες όπως

Ένα από τα χορευτικά του συλλόγου

η κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας, η διοργάνωση αποκριάτικων χορών, σε οικογενειακό και μη πλαίσιο καθώς και οι εκπαιδευτικές-ψυχαγωγικές εκδρομές για όλα τα μέλη στα όμορφα μέρη το τόπου μας κατά τη διάρκεια όλου του έτους (π.χ. Περτούλι, Αγ. Νικόλαος Νάουσας, Χολομώντας, Κασσάνδρα,

Λουτρά Αριδαίας κ.α.) Για όλες τις προαναφερόμενες δραστηριότητες (πολιτιστικές, κοινωνικές, κ.α.) ο Σύλλογος ενισχύεται οικονομικά από τις μηνιαίες συνδρομές των μελών του, τις καλοπροαίρετες προσφορές κατοί-

αγορά παραδοσιακών στολών για όλα τα τμήματα καθώς και η σωστή φύλαξη και συντήρηση αυτών. Οι στολές, που αριθμούν τις 80, ανήκουν σε πολλές περιοχές της χώρας μας (Μακεδονία, Θράκη, Ήπειρο, Στερεά Ελλάδα, Νησιά) και όλο το Δ.Σ. ευελπιστούμε να καλύψουμε στο μέλλον και άλλες περιοχές.

Κύριο μέλημα του Συλλόγου στο άμεσο μέλλον αποτελεί η απόκτηση δικής του στέγης, ώστε να αντεπεξέρχεται στις βασικές ανάγκες του.

Για την επίτευξη όλων αυτών των στόχων και των δραστηριοτήτων μας από την ίδρυση του συλλόγου μέχρι σήμερα ευχαριστούμε τα μέλη μας, τους τοπικούς και μη φορείς, του κατοίκους του Δήμου και ελπίζουμε να συνεχίζουν να μας στηρίζουν στο έργο μας και για τα επόμενα χρόνια, δίνοντας μας κουράγιο και δύναμη να συνεχίζουμε την προσφορά στην νεολαία του τόπου μας.

ΤΙ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΑΡΑΓΕ ...

Συνέχεια από την 1η σελίδα
σαράντα χρόνια στην Θεσ/νίκη για να ιδρύσουν τον σύλλογο μας είναι πρωτοφανής και ασυγχώρητη.

Τίποτα δεν διδάχθηκε από την σοβαρότητα, αδελφική συνεργασία αλλά και εκτίμηση που έδειχναν προς τα Διοικητικά Συμβούλια του Συλλόγου επί τόσα χρόνια οι πρόεδροι του παραρτήματος μας Καραγιάννης Γεώργιος, Μπαρμπής Παναγιώτης, Σπανδωνής Αντώνιος,

Γιατζιτζόγλης Ιορδάνης, και Καλπάκης Νικόλαος.

Αυτή της την ενέργεια ομόφωνα καταδίκασε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και την θεωρεί την τελευταία σταγόνα των παράτυπων και παράνομων ενεργειών της που την εκθέτουν ανεπανόρθωτα και βάζουν εναντίον της ενότητας και ομαλότητας του συλλόγου μας.

Ακέραια βέβαια φέρνουν την ευθύνη και όσοι ακόμη στηρίζουν αυτή της την διασπαστική τακτική.

Το παράρτημα πλέον δεν

λειτουργεί. Οι καλές μέρες της συνεργασίας και της αγάπης δεν υπάρχουν πια, παρά του ότι άλλαξε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μιας και με τον προηγούμενο δεν συνεργαζόταν.

Τί φταίει λοιπόν και συνεχίζεται η ίδια τακτική; Οι μισοί σύμβουλοι του Παραρτήματος παραιτήθηκαν και άλλοι δεν συμμετέχουν.

Τί απομένει άραγε;... Υπάρχουν και όρια....

Ζητήσαμε, όπως κάθε φορά, να μας στείλει το παράρτημα Ν. Τρίγλιας ύλη για την εφημερίδα και αρνήθηκε.

Γνώριζαν πάντως ότι τα ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ εκδίδονταν τον Δεκέμβριο και παρ' όλα αυτά χωρίς λόγο και χωρίς καμία συνεννόηση έβγαλαν είκοσι μέρες πιο μπροστά δική τους παράνομη και παράτυπη εφημερίδα για να γράψουν άραγε τί; Όπως φάνηκε απ' αυτά που έγραψαν τίποτα δεν ήταν τόσο βιαστικό.

Γιατί λοιπόν τόση βιασύνη και επιπολαιότητα;